

การศึกษา

การรู้การเงิน

หลายคนคงเคยได้ยินบทกลอนของสุนทรภู่ที่ว่า “... มีสติฟังบรรจบให้ครบบาท อย่าให้ขาดสิ่งของต้องประสงค์ มีน้อยใช้น้อย ค่อยบรรจบ อย่าจ่ายลงให้มากจะยากนาน ...” ที่สอนให้รู้จักอดออมเมื่อมาถึงวันนี้เนื้อหาของบทกลอนดังกล่าวได้มาอยู่ในรูปของความรู้ที่เรียกกันว่า การรู้การเงิน (financial literacy) วันนี้จึงได้นำคำอธิบายที่คณะกรรมการจัดทำพจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ร่วมสมัย สำนักงานราชบัณฑิตยสภาอธิบายไว้มาเสนอ

การรู้การเงิน หมายถึงความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ทำให้บุคคลสามารถตัดสินใจด้านทรัพยากรการเงินได้อย่างรอบรู้จากข้อมูลรอบด้านที่มีประสิทธิผลเกิดความมั่นคงและความอยู่ดีมีสุขของบุคคลและสังคม

หน้าที่ของเงินนั้นมี ๔ ประการ คือ ๑. เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยน ๒. เป็นมาตรฐานในการวัดมูลค่า ๓. เป็นเครื่องรักษาหรือสะสมมูลค่าและ ๔. เป็นมาตรฐานในการชำระหนี้ในอนาคต การรู้การเงิน จึงประกอบด้วย การรู้การเงินส่วนบุคคล และการรู้สถาบันการเงิน การรู้การเงินส่วนบุคคลคือ ความรู้ ทักษะ และเจตคติด้านการออม การลงทุน การประกันการใช้จ่ายด้านอสังหาริมทรัพย์การศึกษา การจัดทำงบประมาณการวางแผนภาษี และการเกษียณรวมทั้งความรู้เกี่ยวกับมูลค่าของเงินในอนาคต ส่วนการรู้สถาบันการเงินคือ ความรู้และทักษะด้านเศรษฐกิจโลกการมีงานทำ การว่างงานและการเป็นผู้ประกอบการ

ขั้นตอนหลักในการจัดการศึกษาให้บุคคลมีการรู้การเงินมี ๔ ขั้นตอน คือ ๑. การพัฒนาทักษะในการจัดทำงบประมาณ ๒. การพัฒนาความสามารถในการกำกับดูแลการใช้เงินตามงบประมาณ ๓. การเรียนรู้เทคนิคการใช้หนี้และ ๔. การพัฒนาความสามารถในการวางแผนการเกษียณ ในการนี้องค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนาหรือ โออีซีดี (Organization for Economic Cooperation and Development-OECD) ได้ให้ความสนใจเรื่องการรู้การเงิน โดยได้มีการจัดสอบวิชา “การรู้การเงิน” (OECD PISA financial literacy assessment of students) เพื่อประเมินความสามารถของเด็กอายุ ๑๕ ปี ในการใช้ความรู้ทักษะและความสามารถในการตัดสินใจด้านการเงินในชีวิตจริงด้วย.

จินดารัตน์ โพธิ์นอก